

Sygn. akt I ACz 1817/13

POSTANOWIENIE

Dnia 25 września 2013 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu – Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący Sędzia SA:	Adam Jewgraf (spr.)
Sędzia SA:	Grażyna Matuszek
Sędzia SA:	Walter Komorek

po rozpoznaniu w dniu 25 września 2013 r. na posiedzeniu niejawnym we Wrocławiu

sprawy z powództwa: **A. P.**

przeciwko: **Wspólnocie Mieszkaniowej „(…)” w L.**

o uchylenie uchwał

na skutek zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Okręgowego w Legnicy

z dnia 19 sierpnia 2013 r., sygn. akt I C 115/13

p o s t a n o w i a: oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w Legnicy oddalił wniosek powoda o udzielenie zabezpieczenia roszczenia o uchylenie uchwały nr (...) z dnia 28.02.2013 r. przez wstrzymanie jej wykonania. W ocenie Sądu Okręgowego powód nie uprawdopodobnił dochodzonego roszczenia, albowiem brak indywidualizacji w treści zaskarżonej uchwały porozumienia w sprawie podziału i rozliczania kosztów energii cieplnej z dnia 24.11.2005 r. nie uzasadnia jej uchylenia, szczególnie w sytuacji gdy treść tych porozumień była powodowi znana, a co za tym idzie znana mu była podstawa tych rozliczeń. Powód zdaniem tego Sądu nie uprawdopodobnił także interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia, albowiem sam fakt pobierania zbyt wysokich jego zdaniem opłat, w razie uwzględnienia niniejszego roszczenia skutkował będzie jedynie powstaniem nadpłaty na poczet kosztów ogrzewania, która w przyszłości podlegać będzie rozliczeniu.

We wniesionym zażaleniu powód wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia i udzielenie zabezpieczenia zgodnie z wnioskiem oraz zasądzenie na jego rzecz zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego. W uzasadnieniu skarżący wskazał, iż uprawdopodobnił roszczenie, co zresztą zostało przesądzone przez Sąd Apelacyjny postanowieniem z dnia 29.07.2013 r. Nadto zdaniem skarżącego dalsze pobieranie od niego dowolnie ustalonych opłat jest sprzeczne z celem postępowania.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zdaniem Sądu Apelacyjnego zażalenie powoda nie zasługuje na uwzględnienie.

Podzielić należało dokonaną przez Sąd I instancji ocenę uprawdopodobnienia roszczenia oraz interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia.

Na wstępie wskazać należy, że błędne jest stanowisko skarżącego, jakoby postanowieniem z dnia 29.07.2013 r., w sprawie I ACz 1260/13, Sąd Apelacyjny przesądził, iż powód uprawdopodobnił dochodzone roszczenie o uchylenie uchwały nr (...). Wydając rozstrzygnięcie w sprawie I ACz 1260/13 Sąd Apelacyjny wskazał jedynie, iż Sąd Okręgowy – rozpoznając wniosek powoda o udzielenie zabezpieczenia – zaniechał zbadania przez obu przesłanek udzielenia zabezpieczenia, co skutkowało uchyleniem postanowienia w tym przedmiocie.

Skoro Sąd I instancji nie dokonał należytej oceny przesłanek zabezpieczenia, to merytoryczna ocena Sądu II instancji w tym zakresie była wykluczona. W tych okolicznościach przekonanie skarżącego, iż we wskazanym postanowieniu Sąd Apelacyjny korzystnie dla niego ocenił uprawdopodobnienie zgłoszonego przezeń roszczenia jest wyłącznie wynikiem jego oczekiwań a nie rzeczowej analizy powoływanego orzeczenia.

Przechodząc zatem do oceny uprawdopodobnienia przez powoda roszczenia wskazać należy, że uprawniony winien przedstawić i należycie uzasadnić twierdzenia, które stanowią podstawę dochodzonego roszczenia. Uprawdopodobnienie odnosi się zarówno do okoliczności faktycznych, na których opiera się roszczenie i które powinny być przedstawione, a ich istnienie prawdopodobne w świetle dowodów oferowanych przez uprawnionego, jak i do podstawy prawnej roszczenia, która powinna być również prawdopodobna w tym znaczeniu, że dochodzone roszczenie znajduje podstawę normatywną.

W rozpoznawanej sprawie powód kwestionował uchwałę nr (...) z uwagi na brak zindywidualizowania w jej treści porozumienia, które uchwałą tą członkowie wspólnoty zatwierdzali, nadto wskazując na własne domysły zakwestionował prawidłowość wyliczeń zawartych w porozumieniu z dnia 24.11.2005 r. wraz z aneksem z dnia 12.06.2012 r. Powód wskazywał na niekonsekwencję i błędy matematyczne w wyliczeniu wielkości udziałów w podziale mocy oraz przy podziale kosztów związanych z pobraną energią cieplną. Wreszcie skarżący zakwestionował zasadność zawartej przez pozwaną Wspólnotę umowy z (...) S.A. w L., albowiem zdaniem powoda umowa ta opiewa na zawyżone ilości ciepła, co skutkuje obciążaniem członków wspólnoty nadmiernymi opłatami.

Za Sądem Instancji wskazać należy, że sam fakt niewymienienia w treści uchwały daty porozumienia w sprawie rozliczenia kosztów energii cieplnej nie przesądza o jej wadliwości, albowiem powód miał pełną świadomość o jakie porozumienie chodzi. Co więcej nieprawdziwe są zawarte w zażaleniu zarzuty, iż porozumienie wraz z aneksem zostało doręczone powodowi już po wydaniu zaskarżonego postanowienia, skoro powód dokumenty te sam załączył do pozwu. Wreszcie z pisma powoda z dnia 10.01.2013 r. kierowanego do zarządcy Wspólnoty (k. 33-34) bezspornie wynika, że treść porozumienia była powodowi znana przed zebraniem wspólnoty, jakie odbyło się w dniu 28.02.2013 r. i w związku z treścią tego porozumienia powód domagał się wyrażenia zgody na rozdział układu zasilania i opomiarowania dostawy czynnika grzewczego do jego lokalu. W konsekwencji zarzuty formalne odnoszące się do skarżonej uchwały prima facie nie dają podstaw do uznania jego roszczenia za uprawdopodobnione.

W ocenie Sądu Apelacyjnego za uprawdopodobnieniem roszczenia powoda nie przemawiają także zarzuty dotyczące jakoby błędnego ustalenia wielkości udziałów w podziale mocy oraz przy podziale kosztów. Wskazywane przez powoda błędy matematyczne są wyłącznie wynikiem błędów w dokonywanych przez niego samego operacji matematycznych. Co się zaś tyczy jakoby wadliwego ustalenia udziału lokali mieszkalnych i użytkowych w podziale mocy, to powód zgłaszając

ów zarzut poprzestał na jego sformułowaniu, nie przytaczając żadnych argumentów wskazujących na wadliwość takich założeń. Tymczasem samo przekonanie

powoda o rzekomej wadliwości takiego podziału mocy pomiędzy lokale mieszkalne

i użytkowe nie może zostać uznane za wystarczające dla uprawdopodobnienia roszczenia.

Tym bardziej nie jest trafna argumentacja powoda wskazując na nieprawidłowości przy zawieraniu przez Wspólnotę umowy na dostawę energii cieplnej z (...) w L.. Przedmiotem zaskarżonej uchwały było jedynie porozumienie do co sposobu rozdziału kosztów poboru energii cieplnej pomiędzy Wspólnotą Mieszkaniową „(...)” i Wspólnotą Mieszkaniową „(...)”, a nie sama umowa z dostawcą energii i w drodze zaskarżenia tej uchwały powód nie może kwestionować postanowień tej umowy, szczególnie iż na zawarcie tejże umowy Wspólnota musiała posiadać stosowne upoważnienie wyrażone w uchwale członków wspólnoty.

Mając powyższe na uwadze, dokonując oceny prima facie, Sąd Apelacyjny podzielił ocenę Sądu Okręgowego, zgodnie z którą na obecnym etapie postępowania roszczenia powoda nie można uznać za uprawdopodobnione.

Niezależnie od powyższego powód nie uprawdopodobnił także interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia, co już samo w sobie było wystarczającą przesłanką oddalenia jego wniosku. Podnieść należy, że sam fakt pobierania zbyt wysokich zdanem skarżącego opłat, w razie uwzględnienie niniejszego roszczenia, będzie rodził jedynie ten skutek, iż po stronie powoda powstanie nadpłata z tytułu opłat związanych z korzystaniem z energii cieplnej, ta zaś będzie podlegała rozliczeniu czy to przez zaliczenie na poczet przyszłych opłat, czy też zwrotowi.

W konsekwencji zdaniem Sądu Apelacyjnego osiągnięcie celu postępowania nie jest w żadnym razie zagrożone.

Z powołanych względów Sąd Apelacyjny w oparciu o treść art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c. oddalił zażalenie powoda.

O kosztach postępowania zażaleniowego Sąd I instancji rozstrzygnie w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie (art. 108 § 1 k.p.c.).

MR-K